

- 2) Mikäli kysymykseen vastataan myöntävästi, onko määräaikaisessa työsuhteessa olevien työntekijöiden ja vastaavien vakituisten työntekijöiden erilaista kohtelua sopimuksen päättymisestä maksettavan korvauksen osalta, kun sopimukset ovat päättyneet saman tosiseikan perusteella mutta erilaisten oikeudellisten perusteiden nojalla, tulkittava siten, että kyseessä on [Euroopan unionin] perusoikeuskirjan 21 artiklassa kielletty syrjintä, ja onko sen katsottava olevan näin ollen vastoin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklassa vahvistettuja, unionin oikeuden perusperiaatteisiin kuuluvia yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita?

⁽¹⁾ Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 25.1.2018 – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl ym. v. Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Regione Veneto

(Asia C-46/18)

(2018/C 142/38)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S. s. Franco ja Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi ja Roberto Tellatin

Vastapuolet: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Regione Veneto

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuvatun kaltaisessa, pääasian kohteena olevassa tilanteessa unionin oikeutta tulkittava siten, että jos jäsenvaltion lainsäädännön säännös on ristiriidassa asetuksen (ETY) N:o 3950/92 ⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan 3 alakohdan kanssa, siitä seuraa, etteivät tuottajat ole velvollisia maksamaan lisämaksua, kun kyseisessä asetuksessa säädetyt edellytykset täyttyvät?
- 2) Onko kuvatun kaltaisessa, pääasian kohteena olevassa tilanteessa unionin oikeutta ja erityisesti yleistä luottamuksen-suojan periaatetta tulkittava siten, että sellaisten henkilöiden luottamusta ei voida suojata, jotka ovat noudattaneet jäsenvaltion säätämää velvollisuutta ja hyötynneet kyseisen velvollisuuden noudattamiseen liittyvistä vaikutuksista, kun kyseinen velvollisuus on osoittautunut unionin oikeuden vastaiseksi?
- 3) Ovatko kuvatun kaltaisessa, pääasian kohteena olevassa tilanteessa asetuksen (EY) N:o 1392/2001 ⁽²⁾ 9 artikla ja unionin oikeuteen sisältyvä "etuoikeutetun luokan" käsite esteenä Italian tasavallan antaman asetuksen (decreto legge) 157/2004 2 §:n 3 momentin kaltaiselle jäsenvaltion säännökselle, jossa säädetään liikaa kannetun lisämaksun palauttamisen eriytettyistä menettelyistä tekemällä ero määräaikaisten ja palautustapojen osalta tuottajien, jotka ovat luottaneet unionin oikeuden vastaiseksi todetun kansallisen säännöksen asianmukaiseen noudattamiseen, ja niiden tuottajien välille, jotka eivät ole noudattaneet kyseistä säännöstä?

⁽¹⁾ Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28.12.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3950/92 (EYVL 1992, L 405, s. 1).

⁽²⁾ Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9.7.2001 annettu komission asetus (EY) N:o 1392/2001 (EYVL 2001, L 187, s. 19).